

27 Οκτωβρίου 2016

Η Σελήνη κάνει πλήρες «λίφτινγκ προσώπου» κάθε 80.000 χρόνια

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

ΛΟΓΩ

ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΜΕΤΕΩΡΙΤΩΝ ΠΟΥ ΤΗ ΧΤΥΠΑΝΕ

Το φεγγάρι μας βομβαρδίζεται πολύ συχνότερα από μετεωρίτες και μικροσκοπικά μετέωρα, με συνέπεια να δημιουργούνται κρατήρες, αλλά και να «ανακυκλώνεται» η επιφάνειά του με πολύ πιο γρήγορο ρυθμό από ό,τι πίστευαν οι επιστήμονες έως τώρα.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η Σελήνη να κάνει ένα πλήρες «λίφτινγκ προσώπου» κάθε 80.000 χρόνια περίπου, σύμφωνα με μια νέα αμερικανική επιστημονική έρευνα, που βασίζεται σε στοιχεία του σεληνιακού δορυφόρου LRO της NASA, που «χαρτογραφεί» το φεγγάρι από το 2009.

Οι συνεχείς πτώσεις μετεώρων ανασκάπτουν συνεχώς το επιφανειακό σαθρό στρώμα (κυρίως σκόνης) του δορυφόρου της Γης, τον ρεγκόλιθο, σε βάθος έως δύο εκατοστών, με ρυθμό τουλάχιστον 100 φορές ταχύτερο από τις έως τώρα εκτιμήσεις.

Παράλληλα, αν και οι περισσότεροι κρατήρες είναι πολύ παλιοί, οι αστεροειδείς που πέφτουν, δημιουργούν κάθε χρόνο στη Σελήνη κατά μέσο όρο 180 νέους κρατήρες διαμέτρου τουλάχιστον δέκα μέτρων. Ο ρυθμός δημιουργίας νέων κρατήρων είναι κατά 33% μεγαλύτερος από τον έως τώρα εκτιμώμενο. Υπολογίζεται ότι κατά την τελευταία επταετία έχουν δημιουργηθεί στη Σελήνη τουλάχιστον 222 νέοι κρατήρες (ο μεγαλύτερος πρόσφατος που εντοπίσθηκε, έχει διάμετρο 43 μέτρων).

Οι ερευνητές, με επικεφαλής τον πλανητικό επιστήμονα Έμερσον Σπέγιερερ του Πολιτιακού Πανεπιστημίου της Αριζόνα, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο περιοδικό "Nature", συνέκριναν πάνω από 14.000 ζεύγη φωτογραφιών υψηλής ανάλυσης των ίδιων περιοχών του φεγγαριού, που τράβηξε ο δορυφόρος Lunar Reconnaissance Orbiter (LRO) σε διαφορετικές χρονικές περιόδους και οι οποίες κάλυπταν σχεδόν το 7% της συνολικής σεληνιακής επιφάνειας.

Η Γη δέχεται ένα παρόμοιο βομβαρδισμό από μικροσκοπικά μετέωρα, αλλά προστατεύεται από την πυκνή ατμόσφαιρά της. Αντίθετα, η Σελήνη που έχει μια υπερβολικά αραιή ατμόσφαιρα, δέχεται απανωτά «πλήγματα». Η γήινη ατμόσφαιρα μπορεί να διαλύσει ακόμη και μετεωρίτες διαμέτρου 25 μέτρων, που αλλιώς θα έπεφταν στον πλανήτη μας, ενώ τώρα διαλύονται με έκρηξη σε μεγάλο ή καμιά φορά μικρότερο ύψος (όπως στο Τσελιάμπινσκ).

Η ανακάλυψη ότι η Σελήνη δέχεται συχνότερα «χτυπήματα» άνωθεν από μετέωρα που ταξιδεύουν με ταχύτητα 500 μέτρων το δευτερόλεπτο, δημιουργεί αυξημένες ανησυχίες για τους κινδύνους των μελλοντικών επανδρωμένων αποστολών στο δορυφόρο μας, καθώς και των φιλόδοξων σχεδίων για τη δημιουργία σεληνιακής βάσης ή «χωριού».

Πηγές: ΑΠΕ-ΜΠΕ- ethnos.gr